

El Col·lectiu de Dones en l'Església per la Paritat: nova etapa

El Col·lectiu de Dones en l'Església per la Paritat porta 33 anys de vida afavorint una mirada violeta a dones creients i presentant que és possible ser cristiana i feminista.

Al llarg de la seva història ha treballat en diferents àmbits. Ha denunciat la desigualtat de les dones en el si de l'Església: els actes davant de la catedral el dia 25 de març, els manifestos amb motiu del 8M o el dia de Maria de Magdala. Ha sensibilitzat, format i empoderat moltes persones en temes de teologia feminista. Ha dinamitzat grups locals creant xarxes que feien cursos, organitzaven pregàries i construïen entre elles relacions sororals (Girona, Sabadell, Horta, Sant Just...). Soles? No en xarxes. De dones de la resta de l'Estat (Mujeres y Teología, Dones i Creients, Mulleres Cristiás Galegas Exeria, etc.) i també internacionals (com l'European Society of Women in Theological Research).

Algunes fites mostren la força del CDE que ha estat capaç d'organitzar el Sínode Europeu de Dones a Barcelona en el 2003 o dissenyar cursos sobre teologia feminista amb reconeixement de crèdits universitaris.

Però el CDE pateix el mateix procés que la pròpia Església (i el de tantes entitats socials, culturals o de voluntariat del nostre país). L'envelliment, la manca de relleu generacional, la dificultat per aconseguir ingressos, el cansament de les per-

sones que tenaçment tiraven endavant les activitats van fer que l'any passat es plantegés el canvi de la junta en un parell d'assemblees extraordinàries. Calia renovar-la junta i donar una embranzida nova, o bé el Col·lectiu havia de tancar les portes.

Va haver-hi debat entre optar per morir amb dignitat i agrair el viscut i aportat a la societat i a l'Església, o

bé intentar tirar endavant ni que fos d'una altra manera, probablement més senzilla, austera, més de llevat discret en la massa. Els grups locals que tenen una vida pròpia, amb activitats i relacions personals entre les sòcies, com els de Girona o Sabadell, pesaven com una raó per la continuïtat. A Barcelona tot és més gran, es perd aquesta dimensió petita dels grups de dones que posen la cura en el centre. Es veia que caldria tancar l'oficina per evitar costos, renunciar a tenir una persona contractada, veure què se'n feia amb l'arxiu...

I en el mes de novembre cinc dones (inconscients o esperançades?, el temps ho dirà), vam assumir el nou grup motor per provar si aquesta nova etapa era viable.

Una pregària al desembre –la que anomenem memorial i ens aplega periòdi-

cament per recordar les propostes de Jesús als evangelis–, va servir per acomiadar-nos del local del CIEMEN del carrer Rocafort, agrair el camí fet i desitjar que allò que diem sovint els cristians (“si és de Déu...”) faci que el Col·lectiu continuï endavant.

Aquests mesos han estat centrats bàsicament en tancar l'oficina i buscar que l'arxiu de la feina feta en aquests

33 anys no es perdés. I n'estem contentes: Ca la Dona té un Centre de Documentació dels moviments de dones del nostre país, que és referència en el sud d'Europa. Allà tenen des del 7 de gener tots els nostres arxius, però també els llibres de la biblioteca. Enriquiran la seva, especialitzada en temes de dones, i on l'espiritualitat ocupava només un prestatge. La veritat és que només podem valorar l'entusiasme de Ca la Dona (amb la Mercè Otero com a portaveu) i l'agraïment que ens expressaven perquè donéssim tots els documents, pancartes, objectes, que formen part de la història del Col·lectiu i per tant de la de les dones creients, però també dels moviments feministes a Catalunya. Allà els organitzaran amb criteris especialitzats i estaran oberts a qui necessiti fer recerca. I fins i tot la Creu de Sant Jordi va

quedar exposada en una vitrina.

Ara encarem l'any amb desitjos de posar al dia la web, de fer noves activitats senzilles... Caldrà superar les dificultats de no tenir local i les de les mans ja abans ocupades en altres activitats, envellides, però alhora engrescades del grup motor.

De moment, ja tenim un memorial pensat per celebrar el 8M, que tindrà lloc el dia 9 de març. Celebrar pregant plegades l'alegria de ser dones i el dolor de la injustícia de la desigualtat, dels abusos, dintre i fora de l'Església, servirà per completar com a creients la lluita expressada al carrer el dia 8 de març. Abans, el dia 1 de març, ens unirem a la crida de la Coordinadora de Dones Creients, en la qual també modestament participem.

Confiem que l'Esperit Sant, la Ruah, ens impulsi, obri portes i creï novetat. I tant de bo s'acostin dones que puguin trobar una manera diferent de llegir l'Evangeli, de sentir-se empoderades, d'aprofundir en teologia feminista, de treballar per una Església on homes i dones caminem en la igualtat amb la qual sentim que Jesús va tractar les seves contemporànies.

Us hi engresqueu? Podeu contactar-nos a cde@donesesglesia.cat i anar descobrint el que hem estat, el que som i el que volem ser i fer a la [web](#). I juntes continuarem construint!

Maria Antònia Bogónez Aguado

L'arxiu

El blog

Qui som

Inici

